

Den moderne virkelighed

Det skal efter sigende være sundt at blive modsagt en gang imellem, og i visse samtaler indfinder denne sundhedsfremmende effekt sig hurtigt og konsekvent.

Måske skyldes det, at jeg som indfødt ærøbo ikke har det udblik og indblik, som resten af verden har? Måske bruger jeg bare ikke hjernen? Måske er den understimuleret og uudviklet? Jeg ved det ikke. Men undervejs i diskussionen ender jeg altid med at få fortalt, at jeg lever i en sentimental drømmeverden og ikke har forstået, at alle andre lever i den moderne virkelighed.

Lad os kalde en sådan samtalepartner for Nutidsmennesket og se på nogle eksempler:

Jeg synes, det er vigtigt at støtte det lokale butiksliv, så vi kan beholde et godt udvalg og være et fuldt fungerende samfund, der kan tiltrække nye indbyggere. Nutidsmennesket svarer, at internethandel er meget bedre. Man får bedre kvalitet, lavere pris og varen leveret direkte til døren. Og der er i øvrigt ingen grund til at kæmpe imod noget, man alligevel ikke kan standse.

Jeg håber, at Ærø kan blomstre og opfatter bosætning som et af midlerne. Derfor er det altid ærgerligt, når den ene stilling efter den anden besættes af udenørs folk, som vedbliver at bo uden for øen. Nutidsmennesket forklarer mig, at man ikke kan opstille den slags forventninger i den tid, vi lever i. Man har lov at slå sig ned, hvor man vil, og hvad skal man dog på Ærø?

Så indvender jeg, at vi har et godt ø-fællesskab. Vi taler med hinanden, har værdifulde relationer, deltager i foreningsliv og selskabelighed, hjælper, hvor vi kan, og skaber gode oplevelser for hinanden. Nutidsmennesket har straks svaret parat: Det er ikke noget særligt for en ø. Hvis nogen gider, så kan det ske over alt, men de fleste har så travlt, at de helst er fri for alle disse tidsrøvere. De er nødt til at koncentrere sig om deres eget og deres familie. Det kan jeg godt se. Alle har travlt – ikke mindst hvis man pendler.

Måske skal jeg bare indse, at hvis man har en computer med internetforbindelse samt en garage, hvor varerne, man har købt på internettet, kan afleveres, så er Nutidsmennesket tilfreds.

Jeg kan godt se, at jeg har meget at lære om den moderne, reflekterede tankegang, som jeg vil karakterisere som en individualiseret ø-mentalitet. Alle lever på deres egne øer, og de har ikke joller eller andre fartøjer, der kan bringe dem over til naboøerne. Det er individualiseringen i sin yderste konsekvens.

Forfatteren John Donne har i et digt skrevet, at intet menneske er en ø og nok i sig selv, for alle er en del af kontinentet og helheden. Vi er alle afhængige af hinanden, og når nogen dør, mister vi noget af os selv.

Nutidsmenneskets individualiserede ø-mentalitet må generelt være svær at leve i og på rigtige, fysiske øer helt umulig. Hvordan ville her være, hvis vi alle boede uden for øen og blot tog hertil for at gå på arbejde? Så var vejen ikke lang til et forlorent turistsamfund uden den autenticitet, som efterlyses over alt. Så kunne vi lige så godt lukke og slukke.

På en rigtig ø er det enkelte menneskes værdi altid meget tydelig. Vi skal alle sammen udfylde mange funktioner, relationer og betydninger. Vi er afhængige af hinanden. Derfor kan mennesket ikke være sin egen ø, når man bor på en ø!

Jeg er helt enig med digteren John Donne. Intet menneske er en ø. Men det vil næppe overbevise Nutidsmennesket, for Donnes digt blev skrevet i 1624. Det er samme år, som Børsen blev åbnet. Og da Børsen for få dage siden stod i flammer, var jeg chokeret og ked af at miste et vigtigt nationalhistorisk

klenodie. Nutidsmennesket konkluderede blot, at der var jo ingen, der døde, og det er alligevel umuligt at bevare alt det gamle lort...

Den moderne virkelighed må passe sig selv. Jeg bliver i min drømmeverden!